

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

ბეჭი ანდრეი

ბეჭი ანდრეი (ნამდვ. სახელი და გვარი ბორის ნიკოლოზის ძე ბუგაევი) [14 (26). X. 1880, მოსკოვი, - 8. I. 1934, იქვე], რუსი მწერალი. რუს სიმბოლიზმის თვალსაჩინო თეორეტიკოსი. ლიტ. მოღვაწეობა დაიწყო ლექსებით (1901); პირველი პოეტური კრებული გამოაქვეყნა 1904. იყო უაღრესად ნაყოფიერი შემოქმედ-ნოვატორი; მისი ლიტ. მემკვიდრეობა მდიდარი და მრავალფეროვანია: ლექსები, რიტმული პროზით დაწერილი „სიმფონიები“, რომანები, მოთხოვები, მემუარები, თეორ. ნაშრომები, ლიტ. წერილები და სხვ. ბევრს მოგზაურობდა, 1912-16 საზღვარგარეთ გაატარა.

როგორც თვითონ აღნიშნავს, საქართველო ბავშვობიდანვე იზიდავდა. მისი პაპა სამხედრო ექიმი იყო და ოდესაც საქართველოში მსახურობდა; მამა კი, შემდგომში ცნობილი მათემატიკოსი, დუშეთში დაიბადა და ბავშვობაც იქ გაატარა. კოლხეთისადმი ინტერესის გამოვლენად შეიძლება ჩაითვალოს ბ-ს მიერ სიჭაბუკის ჟამს ჩამოყალიბებული ლიტ. წრე „არგონავტები“ და ამავე სახელწოდების ლექსი. საქართველოს ბ. პირველად 1927 გააზრდის ენვია; 1928 მოსკოვში გამოსცა „ქარი კავკასიოდან“ – საქართველოში მოგზაურობის დღიურებზე დაფუძნებული მემუარების წიგნი (1927, აპრილ-ივლისი). მარშრუტი: ციხისძირი, ბათუმი, მწვანე კონცხი, ბორჯომის ხეობა, თბილისი, მცხეთა, საქართველოს სამხედრო გზა, ყაზბეგი...). წიგნში აღწერილია საქართვ. ბუნება, შეხვედრები ქართვ. მწერლებთან (პ. იაშვილი, ტ. ტაბიძე, ვ. გაფრინდაშვილი, გ. ლეონიძე, პ. ინგოროვა და სხვ.), მათი ერთობლივი მოგზაურობა ყაზბეგში; გადმოცემულია თბილისის შემოქმედებითი ატმოსფერო, ყოფითი რეალიები და ა. შ. 1929 ბ. კვლავ ესტუმრა საქართველოს (გარდა თბილისისა, იყო კოჭორში, საჩხერეში, სოხუმში და სხვ.).

თხმ.: 1964; ანდრეი ბელი საქართველოში (ნაწყვეტები პირადი წერილებიდან), «ცისარტყელა», 1968, № 1.

ლიტ.: განერელია ა., რჩეული ნაწერები, ფ. 1, თბ., 1962; ფაბიძე ტ., თხზულებანი სამ ფომად, ფ. 2, თბ., 1966; Робакидзе Г., Андрей Белый, «Литературная Грузия», 1988, № 2.

ლ. ავალიანი
